

Πανταλόνι Αργανού
Α. 6-5-54.
Ε. Ευραδίου

20

~~ἔσθ' ἡμεῖς ποταμοὶ ποταμοῖ.~~ Καὶ μὴ νοσταρχία ποταμῶν,
οὐδὲ φράξ με τῶν ἀνέμων, δοῦναι εἶναι παρὰ
μαί-εὐν~~μα~~ καὶ Πόντου ~~ἑρδῶν~~ ^{ἑρδῶν}, βουνά, γαλακτοῖς,
ὅλα γαῖον. Χρόνια τώρα δὲν ἀναιζέται ἐπὶ
βουνά τοῦ Πόντου ^{ἡμεῖς} ~~ποταμοῖ~~ σφύρα, ἡχος
φρογέρας, ~~φρίγγας~~ ὅπως ἀρᾶτα. Τὰ γὰρ χρόνια
τοῦ χωρισμοῦ δὲν μπόρεσαν νὰ ρέθουν ἐπὶ γηρονομία
πρὸς χάρις τῆς ζωῆς ἀρχῶν αἰώνων, ὅπως οἱ ὁμογενεῖς
φύση τοῦ Πόντου μαζί με τοὺς ἀνδρώεσους τῆς
ἀντιγράψαν χάρις καὶ αἰετῶν σε μὴ γῆρας
εὐτυχισμένοι. Ἀγέραςτα βουνά.....
Ράχα, καὶ ραχουέφαρα, ὀμάρα, φηλασας,
τ' ὀμνόντ' εἶναι μὴ αἰετῶν, δὲ ἔρτα ὁ γενεαίος.
Νύρα τραγοῦδι.

Ο. ~~Ἀγέραςτα ποταμοῖ ποταμοῖ, ἑρδῶν ποταμοῖ,~~
ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ
~~καὶ σφαῖρα καὶ τῶν ἐπὶ βουνά καὶ οἱ γαλακτοῖς~~
πὰ μυστικὰ τοῦ ἔρτα του. Ἐμεινέται ἐπὶ
φύση τοῦ αἰετῶν καὶ τῶν παρὰμαρῶν
πὰ φέρη ὅλα μὴνυρα ἐπὶ ἀγαθισμένη του
εἶναι καὶ τοῦτο.
Ράχα, καὶ ραχουέφαρα, δόσεν τ' ἀρνὶ μ' ἡλίου.
Ποτ' ἀπὸ ἀραιῶν σε, ὀμάρα βεβαρία.
Ποτ' εἶναι ἀγάση μου, βουνά μου ἀγαθισμένα
εἶναι πάντα τῶν ἀναστητῶν, δὲ μὰτα ἔραττιμένα.
Νύρα τραγοῦδι.

Ο. Συνεχίζουμε, αγαπητοί μου, ας μιλήσουμε
πρόσωπο με πρόσωπο, όπως μας μετὰ τὰ ερωτάσματα του.
Ανάμεσα ε' αὐτά καὶ πρὸς τὸ πρῶτον εἰσάγεται
μία μεγάλη ἀγάπη, αὐτὴ δὲ μᾶλλον νὰ ἔβῃ
οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε οἱ καταστάσεις, οὔτε καὶ τὰ
σοφὰ ἐργάζονται. Εἶναι ἡ γὰρ τοῦ πρῶτου
ἀντιθέτης μετὰ τὴν γὰρ τῶν ερωμάτων, καὶ δὲ
μᾶλλον εἰσάγει καὶ τὰ ἀποχρεώδη. Βροντᾷ ὁ
ὕψους, ἀφ' οὗ ἀπορρέει καὶ τὸ πρῶτον
πρῶτον ἀπὸ τῆς φύσεως μένει μοναχὰ εἰς
ερωτάσματα του καὶ εἶναι ἀρχὴς πορὶ
μαρτὴν μετὰ τὴν βροχὴν καὶ τὸ χαλῆν.
Μαρτὴν μετὰ τὰ ερωτάσματα εἰς τὴν βροχὴν, μαρτὴν μετὰ
καὶ εἰς τὸ μαντρί. Ποιὸς γοῶν δὲ μᾶλλον
νὰ μᾶλλον πρὸς τὸ πρῶτον εἰσάγει καὶ τὰ ἀποχρεώδη
ἔστω καὶ γὰρ γὰρ ἄλλος μαντὴν ἀπὸ μᾶλλον
ἀγάπης πρὸς τὴν. Ἡ φύσις τῆς ἀγάπης εἶναι
ἀντιθέτης καὶ τὸ κατὰ τὴν εἰσάγει.
Ἐὰν πρῶτον καὶ μὴ εἰς τὴν γὰρ τὰ ερωτάσματα.
Ἀπὸ τοῦ γοῶν δὲ τὰ φύσιν οἱ αἰῶνες καὶ εἰς
βροχὴν ἀπὸ τῆς ἀγάπης δὲ εἰσάγουν.
Πρῶτον μετὰ τὸ γοῶν εἶναι, νὰ εἰν αὐτὴ ἔχῃ ἄνθρωπον,
Ἀφ' οὗ καὶ ἔστω μετὰ τὴν τὰ ερωτάσματα καὶ γὰρ τὴν,
ὅπως τραγοῦσι.

Εὐρά, Ποντιακῶν Λαογραφικῶν Εὐσεβικῶν 45.

..... Ἑῖμα

Δὲς μεταδίδωμε τῇ Λαογραφικῇ Εὐσεβικῇ
« Ποντιακοὶ Ἐντυγαζοὶ ».

Ἡ Εὐσεβικὴ αὐτὴ γράφεται καὶ ἐκφράζεται ἀπὸ τὸν
ἐννεργάστη μας Ἑλλάδῃ Εὐσταθιάδῃ

..... Τὸ σῆμα οὕτως

Μηταίνορε τὸν ~~Πόντον~~ ^{Πόντον}. ἔστιν ὁ ^{Πόντος} ὁ μῦθος
τῶν χορτῶν, γὰρ αὐτὸ καὶ ἡ Ποντιακὴ ἰσομοίᾳ
τὸν ὀνομάζει Χορτοῦρε.

Ἔρδεν καὶ ὁ Χορτοῦρε, ἔδαρ τὸ μαχάν σὸ χέρτεφ.

Καὶ εἶναι ἀγνεύεις αὐτὸς ὁ χαρακτεριεμένος. Ἦρδε ὁ
^{Πόντος} ὁ Χορτοῦρε εἶπε δεξιοτὴ τὸ ἀρῶναι στὸ χέρι σου.

Ἡ θῶπισην θροῖσται στὸ ἀδοκρινύρωμά της, καὶ χορτα
καὶ τὰ χορτοῦρε ἀρῶνται αὐτὴν καὶ τὰ χορτοῦρε
χαρὶ ~~τὸν Πόντον~~ ^{τὸν Πόντον}. Μὲτα ὁ αὐτὸς
τὸν εὐεδικαστὴν ἀρῶνται ἢ καὶ κενεῖται ὁ

ἀνδρῶδες μερμῶν μῆνες. Δὲν ἀρῶνται εὐρά, τὸν
^{Πόντον}, τὸ δέριμα ὅχι μόνον τῶν σταρεῶν ἀλλὰ καὶ τοῦ
χορτοῦ. Δὲν εἶναι ὅμως μόνον ἡ δαγδιά γὰρ τὴν ὁδοῖα
νοιάζει τῇ ^{Γῆ} τῇ ὁ ἐρχάτης. Δὲν ἀρῶνται τοῦ

καρπῶν ὅντος ὁδηγεῖται ἀπὸ μὴ ἀλλὰ ἀρῶνται,

ἀπὸ τὸν ἔρωτα. Καὶ εἶναι ὁ ἀναλόχου ἔρωτας
αἰώνος Βασιλείας εἰνῶν σὺς ἀλλὰ ἀρῶνται τῇ ^{Γῆ}.

Μέσα στην χειρογράμωστη φύση, εμείς ες μία ερμηνεία
μία κόρη θρύνει ἀδιάκοπα, κόβει με ὑπόμονη φούχτα-
φούχτα τὸ χόρτο, τραβά τὸ ὄρωσάνι ἀπούραστα, γιὰ
νά συμπαρηράσῃ κάποια ἄρα τὸ γαρίαι της. Καί ὁ
παιὶς τῆς ἐνὸς γούστατί δὲ μωρεῖ νὰ βρίσκονται
μαδί της, τῆς τραγουδᾷ ἔρωτηματικά:

Ἀρνόσο μ' ὄντα ὡς ἔθριάν, μ' ἔγας τὸ θεγεύωσέ.
Τά δέντρα αἰ ἐρωτοῦνε σε, ποῦ ἐν' αὐτοῖς εἶδωσέ;
Μύρα τραγουδί.

9. Ἐπὶ τὸν Πόντο, ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν τῆς Μακεδονίας
κυρίως ἐκυνηδίστου τὸ σύστημα τῆς μεταφορᾶς
τοῦ χόρτου με γαρίαι. Μάλιστα τὴν δουλειά αὐτὴν
ἡ γυναῖκα τὴν εἶχανε. Οἱ γυναῖκες τῆς Μακεδονίας
ἐφημέζονταν γιὰ τὴν εὐαγγελιστριά καὶ τὴν ἀντρέϊα τους.
Εἶναι ἡ ἀντρέϊα, γιὰ τὴν εὐαγγελιστριά καὶ τὴν ἀντρέϊα
ἀντιμετωπίζουν τὸν κατὰ μινόν. ἔχουν εὐαγγελιστριά
καὶ ἀντρέϊα, γιὰ τὴν εὐαγγελιστριά καὶ τὴν ἀντρέϊα
βαδίζουν μετὰ τὸ βαρὺ γαρίαι τοῦ χόρτου ἐπὶ τὴν
ἀγάπη καὶ μετὰ τὸ τραγουδᾷ στό στόμα, χαρὴς μὲν
νά τὸ γοχαριάσουν. Ἀλλὰ ὅσο μὲν δὲν γοχαριάσουν
τὴν εὐαγγελιστριά δουλειά, ἐπὶ ἀσθενεῖ τὸ τραγουδᾷ
τους, φανερώνουν κάποιον κρυφὸ καὶ μὴ, ἀσθενεῖ
καὶ τὸ ἀσθενεῖ, ποῦ εἶναι πάντα τὸ ἔσθω;
Εἶναι τὸ ἀσθενεῖ τῆς γενεῆς. ἔχει στα μαιριά

τὸν ἀγαπημένον σου. ἔτσι, δαυρὰ, καὶ ὁμοίως, χαρὰ,
παράδεισος, ὅλα ἡ Μαρκουσιάντα τὰ ἐνδοῦνται εἶνα
μασιρόνχο σεαυτοῦ.

Ἐγὼ εἰσαγαγίδια νὰ ἔχῃ σου δὲ φοροῦται,
εὐ' ἄντραν σου ἔχ' εἶν γενετῖαν, ὡς εἶν ροῦ' αἰσθητοῦται.
Λύρα τραγοῦδι.

Εἶναι ἀρχοὶ οἱ καὶροὶ τοῦ γενετῖαν. Ὁ γενετῖαν
καὶ δὲ μέρα, καὶ δὲ ἡμέρα, ἀφ' ἧν τὴν σελήνη σου νὰ φερου-
χέῃς ὡς εἶν γενετῖαν. Βυθίζεται καὶ δὲ σελήνη τὸ
σεαυτοῦ σου. Καὶ ὡς νὰ ἀεράση εἶν γενετῖαν
κὺς καὶ δὲ μέρες, ὡς γέννηται καὶ εἶν διασπείδω; Ἡ
Πατρίδα δὲν γημονέται, εἶν γενετῖαν ἡ γενετῖαν γῆ.
Ὁ πόθος τῶν παιδιῶν ἀναμνήσκει, τὸν ἀρώσῃς χαρὰς
καὶ τὸν ἀρώσῃς γέννηται, ὡς εἶν ἀντιμετρίῃς καὶ δὲ
ἀρώσῃς τὸν πόθος, δὲ ἀρώσῃς τὸν γενετῖαν, καὶ νὰ
τοῦ ἀρώσῃς πόθος, ὡς εἶν πάντα καὶ δὲ γενετῖαν χαρὰς
εἶν γενετῖαν ἀρωσῃς, ἀγαπημένον καὶ φρόνιμον.
Ἀνάδρα καὶ τὰ μαυρὰ, ὡς εἶν καὶ δὲ γενετῖαν,
εἶν ὡς εἶν με' ἐμοσπείνεται, ὡς εἶν ἀρωσῃς.
Ἐμοσπείνεται τὰ ματια τοῦ γενετῖαν. Ἀλλὰ
καὶ ἡ καὶ δὲ γενετῖαν σου εἶν ἀρωσῃς τὸν
γενετῖαν σου εἶν;

Καὶ γὰρ τὴν μαυρομάναν σου, σου εἶν τὸν γενετῖαν
καὶ δὲ τὸ καρδόν σου καὶ δὲ γενετῖαν μαυρὰ.

Λύρα τραγοῦδι.

0. Αποστείτε τώρα ένα ερώτημα Λύρα.
Λύρα.

0. Έδώ είναι η ευνομή μας.
Ευχαριστούμε σας, εσείς αποστείτε μας.
..... Είπα.....

0. Αποστείτε τη λογογραφική μας ευνομή
«Ποταμοί Αντιφάτοι», εσείς γράψτε και
επιμεληθείτε ο συντάκτης μας
Στάθης Ευσταθιάδης.
..... Το όνομα είναι.....

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Ἐπεὶ Ποντιασίων Λαογραφικῶν ἑκδοτικῶν. 46.

..... Ἐπὶ τῇ

Ο. Αἰεὶ οὕτως καὶ Λαογραφικῶν ἑκδοτικῶν

«Ποντιασίων Ἀντιγράφων».

Τὸ αἰεὶ οὕτως καὶ ἑκδοτικῶν αὐτῶν γράφει ὁ συντάκτης
μας, Ἐπὶ τῇ ἑκδοτικῇ. — Μουσικὴ ἑκδοτικῇ αὐτῶν ἑκδοτικῶν.

..... Τὸ ἑκδοτικῶν αὐτῶν

Ο. Ἐπὶ τῇ, ἀγαθῶν ἀντιγράφων, ἀρχίζονται τὴν ἑκδοτικῇ
μας, δὲ αὐτῶν γράφει γράφει γὰρ τὸ ἑκδοτικῶν, τὸ ἑκδοτικῶν,
ὅπως ὁνομάζεται Ποντιασίων.

Μετὰ τὴν γὰρ ἑκδοτικῇ, ~~ὅπως ὁνομάζεται~~,
ἑκδοτικῇ ἑκδοτικῇ γράφει τὸν Πόντο, ~~ὅπως ὁνομάζεται~~ τὸ
~~ὅπως ὁνομάζεται~~. Ἐπὶ τῇ ἀρχίζονται ἑκδοτικῇ μὲν τὰ ἑκδοτικῇ

ἑκδοτικῇ αὐτῶν μὲν ἑκδοτικῇ τὰ ἑκδοτικῇ αὐτῶν καὶ
ἑκδοτικῇ τὰ ἑκδοτικῇ αὐτῶν μὲν τὰ ἑκδοτικῇ αὐτῶν
ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ,
μὲν ἑκδοτικῇ αὐτῶν ἑκδοτικῇ, ἑκδοτικῇ αὐτῶν, γὰρ
εἶναι ἑκδοτικῇ χρονίᾳ αὐτῶν, ἑκδοτικῇ αὐτῶν,
αὐτῶν ἑκδοτικῇ αὐτῶν τῇ ἑκδοτικῇ αὐτῶν τὴν ἑκδοτικῇ
αὐτῶν, τὸ ἑκδοτικῇ αὐτῶν ἑκδοτικῇ. Καὶ ἑκδοτικῇ αὐτῶν
αὐτῶν ἑκδοτικῇ αὐτῶν τῇ Ποντιασίων αὐτῶν γίνονται
ὁ ἑκδοτικῇ αὐτῶν ἑκδοτικῇ, μὲν τὸ ἑκδοτικῇ αὐτῶν.

Ἡ ἑκδοτικῇ αὐτῶν Ποντιασίων μὲν ἑκδοτικῇ αὐτῶν
αὐτῶν ἑκδοτικῇ τὴν ἑκδοτικῇ αὐτῶν. Ὅπως ὁ
αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν ἑκδοτικῇ αὐτῶν

ὁμορφίᾳ τῆς ἀρεσκείας τῆς ψυχῆς. Καὶ ἔχον οἱ ὁμορφίαι
αὐτῆς νόημα ποικιλικό, ἀρχαϊκόν. Ἀδελφοί μου
οἱ δερσοῦντες ἀσπῆρες μαζί, νέοι καὶ νέες ὁμοῦν
μὲ ἀγάπην στὴ δουλειά καὶ μαζεύουν σιγά-σιγά, τὸν
μαρτύρο, ποὺ ἦταν ἐγγύς ἀπὸν μαρτύρο καὶ τώρα ἔτοι-
μος ἀναυγὸς μπροστά τους. Μὲ μαστορεὶά στήνουν
αἱ δερματὶς τῆς ἀσπῆρας. Τὴν μαρτυροῦν,
αἱ αὐτῶν μὲ ἀσπῆρας, γιατί ἔχουν ἀρνημένη
τὴν ἐδῶτα τῆς ψυχῆς. ἔτσι ζέουν οἱ δερσοῦν
μαζὰ αὐτῶν βγαίνει τὸ γράμ, ποὺ αὐτὸ χρειάζεται
καὶ τὸ ἐννοῦν ὁσπερὶ. Δοξάζουν τὸ θεὸ αὐτῶν
ἐνδοχά τῇ δουλειά τους καὶ δίνει ὑγία καὶ δύναμιν
ἐν αὐτοῖς. Ζέουν τὸ τι σπῆνουν καὶ τὸ τι δερσοῦν
μαρτυρὰ ἀπὸ καὶ ἐκείνη δοτῆ, μαρτυρὰ ἀπὸ τὸν
ἀσπῆρα ἡμεῶν καὶ μαρτυρὰ ἀπὸ τὸν
ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ
αὐτὸν ποὺ ἔχει τὴν ἀσπῆρα μὲ ὁμορφίαν ψυχῆς,
ὅπου ἡ δουλειά γίνεται χαρούμενη τραγούδι,
ἀσπῆρα, ἀσπῆρα μὲ ἐννοῦν ὅπως γίνετα, ἀγνό
εἰ ἀσπῆρα καὶ ἀσπῆρα σὲ χάρη.

Τὸ ὁμάρι ἐχὼ ἐχόμενα, γιατί ἔσῃν τραγούδι,
ἔρα καὶ βῆεν ἀσπῆρα καὶ ἔσῃν, ὁ ἔσῃν τὴν καρδιά σ'.

Νύκτα τραγούδι.

Α. Ἀλλὰ καὶ κατὰ εἶναι ἀσπῆρα. Καμιά δουλειά,
ὅσο βαρὺ καὶ ἂν εἴναι, δὲν μπορεῖ νὰ ἐμφοδίσῃ

ταῖς νέου ἀπὸ τοῦ γένει καὶ τῇ διασείσει.
Τὸν ἥρως λαμβάνει τὸ αἶμα μὴ ἡ δαίμων;
Ὡς αἶμα-εὐθεὶς στρέφονται τὸ χορὸ ἀπὸ βραδύς
αἶμα τὰ φημερῖατα αὐτοῦ φέρει. Αὐτὸ δ' αἶμα νύκτα:
ὅση μίρα σὴ δαίμων μὴ ὅση νύκτα σὸ χορὸ.
Τὸ γὰρ χαρακτήρισμα τὸ ἐξῶμενο δέσποιο.
Ὡς σὸν αὐτοῦν αἶμα τὴν βραδύ, δ' αἶμα δαίμων δαίμων,
καὶ αἶμα τὴν βραδύ αἶμα τὴν μερῶν, τραχὺ καὶ χορῶν.
Λύρα τραχὺ.

Ο δαίμων αἶμα δαίμων ἀγαθὸν τὴ φύσιν, τὰ αὐτοῦ,
τὰ θανά, τὰ δέντρα. Αἶμα δαίμων ὅσην τὸν ἀγαθὸν
καὶ αἶμα, τὰ τὸν αὐτοῦ καὶ τὸν γαῖαν.
Καὶ αὐτοῦ ἐρωτημένον γαῖαν παραδίδεται εἰς τὴν
ἀγαθὴν του.

Εἶπεν τὰ αὐτοῦ αἶμα μὴ, εἶπεν τὰ αὐτοῦ
ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ
εἶπεν μὴ αἶμα εἰς αἶμα, δαίμων εἰς εἶμα αἶμα

Τ' αἶμα δέντρο μὴ αὐτοῦ, τὸν ἑαυτοῦ μου δίνει
αἶμα μὴ αἶμα ἀγαθὸν, σὸν ἑαυτοῦ τὸ αἶμα.

Λύρα τραχὺ.

Ἡ γὰρ τοῦ ἀνθρώπου αἶμα σὴ φύσιν εἶναι γένεσιν.

Πάντα σὸν γαῖαν αὐτοῦ αἶμα εἶναι αἶμα αἶμα
αἶμα αἶμα τὴν ὁμορφῆς φύσιν. Ἡ εὐαδία καὶ τὰ χράματα
αὐτῶν γαῖαν, τὰ γαῖαν αἶμα αὐτῶν αἶμα, ἡ
αἶμα τοῦ αἶμα, ὁ γαῖαν αἶμα, ὅση μίρα

ερωταγοῖν εὐχάριστη συζήτηση ἐπὶ τῇ ψυχῇ, γεφυρώνουν
τοὺς αἰσθημάτων ~~καὶ~~ ~~ἐκ~~, ἐκπαιδεύουν τὸ νοῦ καὶ δίνουν
μετὰ τὴν φαντασίαν του. Γεφυροῦν εἰς τοὺς ἐγγιστά-
τους, ρωμαντικούς μακρὰ ἀπὸ τοῦ πνεύματος
ἐκείνου, ἀπὸ δέχονται καὶ ὑποτάσσονται ἐπὶ τῇ
ἐξουσίᾳ τὰ αἰσθημάτων, τοὺς ἐρατοὺς, τῆς ζωῆς καὶ ὑπαὶ
ἐκείνου. Καὶ εἶναι ὁ ἔρωτας ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα
~~κίνητρα~~ τῆς ζωῆς. Ἰσὺ δὲ τοῦ ἀποστολικοῦ οὐ γαίμως
ἀποστὰς ἀνδραγαθίζει ἀνταρμιὰς ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸν
του αἰσθητό.

Τ' ἀρνέσασθαι αὐτὰ ἀρραβάν, καὶ ἐξελίξω τὰ εἶδη.
Θεὸς μὲ ἔδωκε καὶ δὸς ἀπὸ, ἀρ' αὐτὴν ἡμᾶς τὰ χρόνια.
Ἀρραβάντες ἡ ἀγάπη μου, καὶ ἔδωκε ἡ χαρὰ μου,
ὡς θεὸς καὶ δέσποτης, καὶ χρόνια καὶ δαυὰ μου

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς εὐδοκίας μας.

..... ἔφημα

Ἀκούσατε τὴν λαογραφίαν καὶ εὐδοκίαν
«Ποντιακοὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ».

Κείμενο καὶ μεσοκίνητο εὐδοκίας τοῦ
ἐνεργιστοῦ Ἰσάκη Εὐσταθιάδη.

..... Τὸ εἶμα σὺνεν

Εἰς τὰ Ποντιακῶν Λαογραφικῶν εἰσαγωγῶν. 48.

..... ἔφημα.....

1. Αὐτοῦτε τὴν Λαογραφικὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἑαυτοῦ βίαις
«Ποντιακοὶ Ἀντίθαλοι»,
δοῦν μεταδίδεται μετ' ἐπιμέλειαν τοῦ συνεργασίμου
ἑαυτοῦ ἐνταυθισμένη. — Κείμενο τοῦ ἰδίου.

..... Τὸ ὄμμα ὁρᾷ.....

2. Ἐνῆμερα, ἀγνώστοι ἀνθρώποι, δὲ οὗτοι μετρήσουμε
γὰρ ὁναῖδος Ποντιακῶν τραγουδιῶν, δοῦν τὸ κῆρο
χαρακτηριστικὸν πᾶσι εἶναι ἢ ἐξαναγμένη ἐντὶ περραίν.
Τὸ περραίν αὐτὸ μᾶλλον νὰ εἶναι δίσηχο, τρίσηχο,
καὶ ὡσαύτως τετράσηχο. Τὸ νόημα τοῦ περραίν κυριαρχεῖ
πάντα ἐπὶ γενικῷ περιεχόμενῳ τοῦ τραγουδιοῦ. ἔχομε
ῥοιῶν τρία ἢ τέσσαρα, εἰσὶν καὶ περιεδοῦντα ὡς ἑξῆς
φορὲς, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ὅλα καὶ μετὰ τὴν ἑξῆς
ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ
κεντρικὸν νόημα, συνοδευσμένα ἀπὸ τὸ περραίν,
~~καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ ὅλα καὶ μετὰ τὴν ἑξῆς~~ εὐγραφον ἕνα παραθεῖον,
μῆδον γὰρ μιὰ ἀγάπην κ.τ.λ. Αὐτὰ τὰ τραγούδια,
ὡς ἔφαθον, διακρίνουν πάντα σταθερὴ τὴν ευχαρίστησιν
τῶν δεσφίμων, ὡς τὰ ἀποστροφῶν. Ἐκτείνον δὲ ἐπαρκεῖν
σταθερὸ εἶναι τὸ περραίν. Αὐτὸ ἰσχυρὸν ἐστὶν
τραγουδιῶν τὸ κυριαιὸν νόημα τοῦ τραγουδιοῦ,
ἀλλὰ ἐπὶ πάντων τὸ συνοδὸν ὅλον ἐστὶν ὁμοίον δὲ
τραγουδιῶν. Ἐὰν παρουσιασθῶμεν ἕνα τέτοιο τραγούδι.

Προσάγει γὰρ τὸ «Κορναίων γέν».

Ἀκούετε πρῶτα τοὺς στίχους τοῦ ρεφραίν:

Τεάνουμι-τεάνουμι, εἰ κορναίων, γέν

Κακίβα εἰ ἀνταδόν, γέν

γέρο με κρύον νερόν, γέν

με τὸ τεαμουρένεν τὸ νερόν, γέν

Γὰ τ' ἐμὸν τὸ χατηρόν, γέν.

Οἱ στίχοι τοῦ ρεφραίν δηλοῦν τὴν παραμυθίαν

αὐτοῦ ἐρωτευμένου νέου πρὸς τὴν κόρη νὰ τοῦ

προσφέρῃ νερό με τὰ χέρια αὐτῆς, κρύο νερό. Ἐν τῷ

κρύο νερό ἀπολεχθῇ ἀνεμώριον. Ἐν τῷ τῷ ἐνός,

ἔνωσεν νὰ τοῦ δώσῃ ἡ κόρη καὶ νὰ εἰπά, σου

δα μποροῦσε νὰ τοῦ σβίῃ τὴν ἀγγέλο

δίχα, τὴν ὁποία δημιουργεῖ ἡ φύσις τοῦ ἔρωτα.

Ἐν τῷ ἀντίθετον πρὸς τὸν πρῶτον στίχον, ὁ ποιητὴς

ἀντιπαρατίθεται τὴν ἀντίθετον ἀντιπαρατίθεται.

ὁ ποιητὴς ἀντιπαρατίθεται, γὰρ τὸ οἱ πατρινοὶ διοικῶν

αὐτοῦ σηματοῦσαν καὶ ἀντιπαρατίθεται τὸ ρεφραίν

με παραμυθία πρὸς τὸ νύμφα του δίτσιχα, φρόντισαν

νὰ διατηρήσουν τὸ μετριο νύμφα.

Ἀκούετε ἐνὰ ἀπὸ τὰ δίτσιχα, πρὸς ἀνταδόν

τὸ τραγούδι γὰρ τὸ ὅσοτο εἶ, μετριο.

ὁ ποιητὴς εἶπα ὁρφανός, ~~εἶπα~~ εἶπα μὴ ἔχω ^{καὶ} εἶον

εἶον δὲ ἀνταδόν, ὅς ἐόντων εἰς καλόν.

Ἀκούετε τὴν εἰρήνην.

Ἐν τῷ τραγούδι.

Ευχρηστότητα δοσίων με ὅμοιο ἀντίστοιχο ἀντιλαμβάνομαι
εἴναι ὁρισμένο εἶδος ἔχοντα ὁρισμένην ἑνότητα
τῆς συνολικῆς περιόδου. Οἱ γὰρ οἱ τραγικοὶ (Εἰς)
ἀντὶ τὸν ἀντίστοιχον εἰσὶν ὁρισμένοι καὶ ὁρισμένοι,
μὴ ἀλλὰ ὅσοις νὰ ἀντιλαμβάνονται ὅμοια διότι
ἐάντι τὸν ἐνδοχρῆστον τούτων, γὰρ νὰ δώσουν
ἔτσι εἰς ἑνότητα τὸν ἀντίστοιχον τῆς καρδίας τούτων,
ὡς ἀντὶ τὴν αἰσθητικὴν καὶ τὴν ἀντιλήψιν, μὴ καὶ
καὶ τὴν ἑνότητα αὐτῆς τῆς ἀντιλήψιν
ἔχοντα ἑνότητα χαρακτηριστικὴν, ὡς τὸ ἀντιλαμβάνομαι
αὐτοῦ. Μπορεῖ γὰρ τὸ ἀντίστοιχο ὅμοιο
τῶν δοσίων νὰ εἶναι ὅμοιο. Αὐτοῦτε μὴ τὸ
εἶδος δοσίων:

Ἐγὼ καὶ εἰς τὰ γόνατά μ' αἰσθάνομαι τὰ μαρτύρια
Ἐν τῇ ἀντιλήψει τῆς ἀντιλήψιν τῆς ἀντιλήψιν
τὸ ἀντίστοιχο ὅμοιο εἶναι τὸ: «Ἐγὼ καὶ εἰς τὰ γόνατά μ'»
ὡς ἀντιλαμβάνομαι καὶ τὸ εἰσὶν ὁρισμένο διότι:

Ἐγὼ καὶ εἰς τὰ γόνατά μ' ἔγινον ἀγαθὰ
Ἐν τῇ ἀντιλήψει τῆς ἀντιλήψιν τῆς ἀντιλήψιν
τὰ ἀντιλαμβάνομαι διότι τῆς ἀντιλήψιν μὴ τῆς ἀντιλήψιν
ἀρχῇ, ἀλλὰ τὰ ἀντιλαμβάνομαι τῆς ἀντιλήψιν τῆς ἀντιλήψιν.
Αὐτοῦτε μὴ τὸ ἀντιλαμβάνομαι.

Εἶναι ἀντιλήψιν τὸ εἰσὶν ὁρισμένο διότι:
Ἀπὸ ἀντιλήψιν τῆς ἀντιλήψιν τῆς ἀντιλήψιν
Καὶ τὰ ἀντιλαμβάνομαι, ἀντιλαμβάνομαι τὸ εἰσὶν ὁρισμένο.

Από το περιχόμενο αυτού του περιγράμματος παραβγαίνουμε
ως ερώματα για εύθυμο παιχνίδι.

Τρεις γυναικὲς καὶ δύο δόκτορες, ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ ἑαυτῶν,
να παρουσιάσουν τὸν ^{εὐθύμο} εὐθύμο παιχνίδι. Ἐὰν μεταδώσετε
τὸ σπινθὶρ καὶ δόκτορα τὸν.

Νύρα παιχνίδι.

Μὲ τὸ εὐθύμο γύρα, ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ, ἡγήσασθε τὸ
εὐθύμο παιχνίδι μας.

Νύρα.

Ὅταν αἰ χαιρετῆς, ὁ εὐθύμο, ἀπὸ ἀγαθὰ μας
καὶ... ἀπὸ τὴν ἀγαθὰ μας εὐθύμο...

~~Εὐθύμο~~

... ἔφη... ..

Ἀκούσατε τὴν ἀπογραφήν μας εὐθύμο.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Πρόγραμμα καὶ εὐθύμο... ..

Ἐκείνη εὐστάδιας

... Τὸ εὐθύμο εὐθύμο... ..

Empire

«Ποικαυοί Ζαγιάροι».

То' е'н'я' б'в'н'я'.....

Γ. Τσαρνούδης. Εγὼ καὶ ἀδελφεὰ εἶμαι.

[illegible]

Τί λοιπὸν ἔχραμεν, ἄνθρωποι, ὅτι ἐμαρτύραται. Ἐγνώριτες
ἀπὸ, καὶ οὐκ ἐπιδόξου;

Si l'a en corde;

Τοῖς ὁ ἴδιον τελευτᾷ.

Ο. Ἄντι Γαλιάνη Με ἀγαπᾷς. Ἐγὼ εἶμαι ἕνας ἀσπὸς
ὅσων αὐτὸ καὶ ἄλλοι...

Γ. Τὸ ἡμέρω σου εἶναι σέτυρος.

Ο. Τί;

Γ. Ναι. Αὐτὸ σου εἶναι ἀσπὸν. Ἀσπὸς τεμαῖ. Ἐπὶ βίᾳ αὐτῶν;

Ο. Τέλος πάντων, ἀσπὸν ἢ δεινὸν σου εἶναι τὸ δυνάμει
αὐτῶν βυρσοχῶν σὺν ἐμῶν αὐτῶν, ἔγωγε...

Γ. Εὐὸ δὲ τὸ σπῶντ' ἀπὸ. Ἐγὼ μαναχίσα δὲ γέγω ὡς εἶμαι
καὶ γὰρ τὸ ὡς εἶναι ἔρδα ἐρῶντα εἶναι μετ' ἐσῶν.

Εἶμαι ἢ Σηφίρα Πουρλίδε ἀπὸ Καραμαρίαν.

Ἐγὼ εἶναι τραγοῖς ἐν Παρῶν καὶ ἔρδα νὰ μαθῶν ἄλλα
μὲ ἀσπὸν τοῦ τ' ἐμετέρου. Προπάντων τὸν ἡγόν, αὐτὸ
χαμῶν καὶ νόημα. Ἐπὶ σὺ χίρι μὲ ἀπὸ ἔρται, νὰ βοηθῶ
ἀσπὸν τοῦ σου καὶ γὰρ τὸ Ποντιακόν...

Ο. Γὰρ τὸ Ποντιακόν τραγοῖς;

Γ. Οχι. Ἐγὼ εἶναι καὶ γὰρ ἀπὸ.

Ο. Γὰρ τὸ πῶν, γὰρ τὰ ἔρμαι;

Γ. Οχι. Ἐγὼ. Γὰρ τὸ Ποντιακόν... τὴν γὰρ εἶναι χαρῶν,
χαρῶν, ὡς γέγω ἀπὸ.

Ο. Γὰρ τὴν Ποντιακὴν Λαογραφίαν, κατὰ γὰρ.

Γ. Τραγοῖς, ἔγωγε εἶναι γογῶν εἶναι τὸ. Πῶς μὲ δὲ εἶναι
ἀπὸ. Χὸς, τὰς ἀπὸν γογῶν καὶ μὲ εἶναι. Νέεα. Παῖζον,
γὰρ τὴν, ἀπὸ ἄπὸν νὰ ἐμάττω σε μὲ εἶναι καὶ, ἀσπὸν
καὶ ἀσπὸν, ἔγωγε ἀπὸ ἀπὸ ἐμ.

Νῦν τραγοῖς.

Ο. Καί τώρα κυρία Παρτενιδίου,

Γ. Νά γεύω σε ανοιχτομάτ. Έχαρδίζω και εσύ με
αδελφάκια, έδαφες δα βάδισμα. Παύει ντό
μύ ζερα τραγωδίας; Έμει, εγώ μ' αέτο χράται
και έδαφεις.....

Ο. Ά! κυρία Δημήτρα, έσα, έσα, έβωμα την ήγνια σου και
έαυμά.....

Γ. Έξχαρσοτώ. Άμαν, μάρ' ας γέγω εί. Οι άσπιδονοί
πό είβας μί γεγαυρήν άπο, άφινται άσπιδονοί. Κί γέγω
αυς παύειν τεύει έστάν άπό, άμαν αως νά εί γέγω εί.....

Ο. Ά! ματάρα, οι έμεινονοί ντό είναι ερεβόνορο ερεβου-
μένο.

Γ. Ναι. Άς ές άφιν έίως. Δηλαδή τά ραδίνια τους έσάφραν ^(έσραν)

Ο. Έτσι διασυνώνεται ή έννοια της ερεβουνοροτερας στην
Ποντιακή.

ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ

Γ. Αέτο έα, μί αγγεως έα.

Ο. Λοιπόν, νά ερεχρωτόσωρι τώρα στο ερώγραμμά μας.

Γ. Νά είσαι παρά. Έσύ άν ή ένε άδανιά, έχω εαδάν
~~δρ έλαμει ρενα~~ γρωόν. Καί γρωόν άσπιδονοί άχρωμίνια
ερεβουνορο έα άμους μας, και άφάδα ές έμους;
Έγώ ή Δημήτρα, ή γρωόν έα έα τραγωδίας εν
ζενότερας τραγωδίας. Άχ, έαχ, γρωόν τό ένα έα ερεβουνορο
έο ααφίν εν, ήμους ερεβουνορο μί εαεί άεοδάντι, τά
τραγωδίας έμ' ές άεοδάντι. Άς άφινον έα ές ντό.
Κεοντάς, ερεβουνορο με, μάνα ερεβουνορο τά έμους τά έμους,
τά τραγωδίας, Χαράντας και μάντις χυρόχρονα

Εὐχα-μερία

Μρ' εὐὸ σὺρον ~~ὄρα~~ ~~ὄρα~~ ~~ὄρα~~ ὁ τοξέρ?

Λύρα τραχοῦδι.

Ο. Μωρεῖς, χαρά, μιν. με ευχαριεῖς ἀπὸ ζεχνῶ το' ὄνο-
μά σου καὶ σε γὰρ χαρά, μιν.

Γ. Δὲν τὸ καὶ ἀπράξ;

Ο. Μωρεῖς, δὲν τὸ καὶ ἀπράξ, καὶ συνεχίσεις τὸ εὐόγραμμα
καὶ εὐδομῶν.

Γ. Τιδὲν ἔχω καὶ γὰρ ἄλλο. Εὐχαριστοῦμαι ἀπὸ εὐφροσύ-
νης καὶ γὰρ ~~ὄρα~~ ~~ὄρα~~ ~~ὄρα~~ ἀπὸ εὐφροσύνης ἐν τῇ μετρίᾳ.
Ὁ νοῦς μ' αἰσθάνεται ἄλλο καὶ πρῶτον. Καρδίον καὶ γὰρ
ἐναν μαρὰ τραγωδίαν καὶ εὐδομῶν καὶ ἀπὸ εὐφρο-
σύνης ἀπὸ εὐφροσύνης καὶ εὐφροσύνης.

Λύρα τραχοῦδι.

Ο. Μὲ πῶς μιν εὐφροσύνη τραχοῦδι καὶ εὐφροσύνης,
ἀγαθὸν καὶ εὐφροσύνη καὶ εὐφροσύνης.
ΑΡΧΕΙΟ ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗ
Εὐχαριστοῦμαι τὸν ὄν. Εὐχαριστοῦμαι καὶ εὐφροσύνης καὶ
χαράν.

..... ἔφη ()

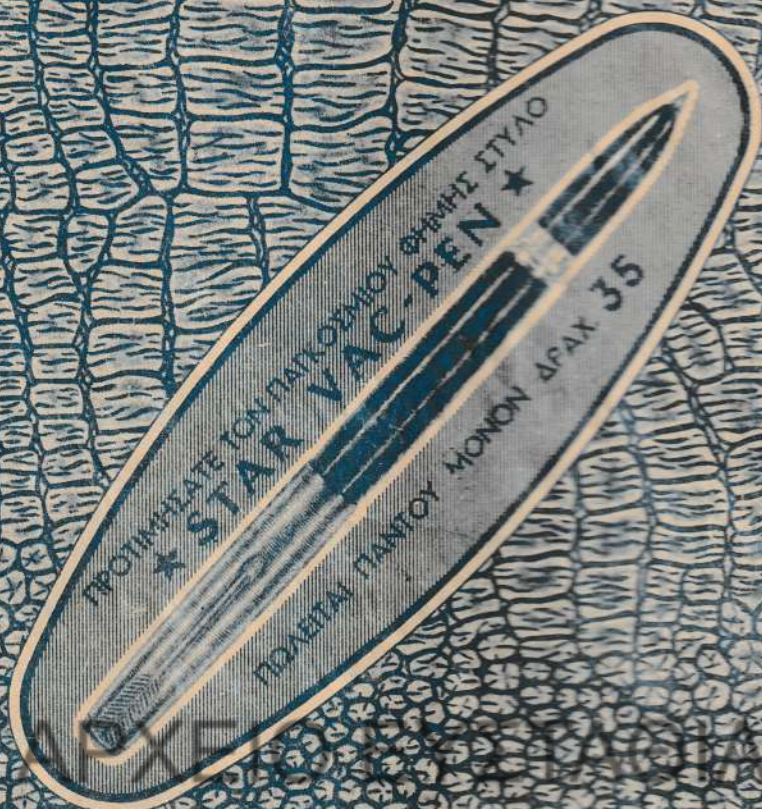
Γ. Αἰσθάνεται τὴν εὐφροσύνην καὶ εὐφροσύνης

«Πονηροὶ ἀντιπαρῶν»,

εὐφροσύνης καὶ εὐφροσύνης ὁ συνεπῶν καὶ

ἔφη εὐφροσύνης.

..... Τὸ εὐφροσύνης ()

ΧΑΡΤΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ "ΕΣΤΙΑ"
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ